

Copacul

Lucia Eniu

În fiecare zi
la ora când soarele apune
devin copac
și părul zburlit de timp mi-l pieptăn
în rădăcini prelungi
dedaleene
să scormonesc pământul
să le agăț de moleculele sale

urechile-mi
ca niște grâne de aur
i le strecur în viscere
să-i aud câțelul urlând la firul ierbii

înot cu ochii larg deschiși prin mandalele vremii
și brațele rebele mi le adun din plasa bătrânului Damastes
să-nalț zmeie de lut spre scări iacobiene

și cânt cu gura plină
de sevă și rășină
pompos
viața-n verde.